

Finansministeren (Heinesen):

Jeg vil gerne knytte en kommentar til det af hr. Alfred Hansen og hr. Ib Christensen stillede ændringsforslag og henvise til det svar, som jeg har givet udvalget for forretningsordenen på spørgsmål nr. 2 om en opstilling af udbetalingerne til et Europa-Parlamentsmedlem, hvor der er regnet med ca. 150 mødedage om året i Parlament og udvalg. Med en mødevirksomhed af denne størrelsesorden finder regeringen at det oftest vil være nødvendigt for et Europa-Parlamentsmedlem, der samtidig er medlem af folketinget, at søge orlov fra folketinget. Det er derfor regeringens opfattelse, at der ikke vil blive ydet dobbelt vederlag, uden at de pågældende varetager begge hverv. Jeg mener ikke, at der er noget grundlag for at sammenligne med den ordning vedrørende offentligt ansatte, der gennemføres fra næste folketingsvalg, og regeringen må derfor afvise ændringsforslaget.

(Kort bemærkning).

Alfred Hansen (DR):

Som kommentar til finansministerens oplysning skal jeg sige, at vi finder det særdeles tilfredsstillende, at man kan søge orlov fra folketingsarbejdet og derved ikke vil oppebære dobbeltløn. Men vi har jo ingen garanti for, at alle folketingsmedlemmer, som bliver valgt til Europa-Parlamentet, nødvendigvis vil søge orlov fra folketinget, og det vil så betyde, hvis ikke retsforbundets ændringsforslag vedtages, at man automatisk oppebærer to lønninger for ét arbejde, og det kan vi ikke acceptere.

Melchior (CD):

Nu skal talerstolen ikke i sådan en debat kun okkuperes ud over den ærede finansminister af nejsigerne, så jeg vil gerne rette den bemærkning til hr. Alfred Hansen, at han blander to ting sammen, som efter min mening ikke kan sammenstilles, idet hr. Alfred Hansen nævnte den begrænsning, der var sket for tjenestemænds vedkommende, at de højest kan oppebære 50 pct. af en gage, gældende fra næste folketingsvalg.

Når det ikke kan sammenlignes med valgte personer, er det, fordi der er denne afgørende forskel på at være ansat og at være valgt. Det er vælgernes autonome afgørelse,

hvem de ønsker som tillidsmand for sig, og hvis vælgerne har tillid til og bemyndiger gennem deres stemme – og vi har jo kun den ene dyrebare hver, så man er jo nok omhyggelig med den – et medlem af folketinget til tillige at repræsentere sig i Europa-Parlamentet, er dette vælgernes autonome afgørelse, og så kan det ikke være korrekt, at den, der er betroet en opgave, ikke skal honoreres for denne opgave. Det bliver så op til vedkommende at arbejde 6 eller 7 dage, ikke à 8 timer, men à 10 timer, og det honoreres jo også i andre forhold. Men man kan ikke sammenstille dette at have et ansættelsesforhold og så en tillidspost, som man er valgt til. Disse to ting er på en lang række områder helt forskellige og er det også her, og derfor giver denne sammenstilling aldeles ingen mening.

(Kort bemærkning).

Alfred Hansen (DR):

Jeg kan ikke se den store forskel, for det, det drejer sig om, er, i hvor høj grad én person kan passe to job, og om én person for offentlige midler skal have løn for to job, når vi jo alle ved, at han ikke kan udføre et tilfredsstillende arbejde i begge job.

Jeg vil tillade mig den flothed at påstå, at jeg har befolkningen bag mig, når jeg vurderer det sådan, at befolkningen ikke synes, det er rimeligt, at man skal have løn for to job, hvis man kun kan passe det ene.

(Kort bemærkning).

Melchior (CD):

Jeg mener med temmelig stor sikkerhed at kunne fastslå, at hr. Alfred Hansen som alle andre mennesker i den slags ting stort set kun kan udtale sig om sin egen arbejdsevne og ikke om andres.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget af *Alfred Hansen (DR)* og *Ib Christensen (DR)* (se foran) forkastedes, idet 36 stemte for, 111 imod; 12 stemte hverken for eller imod.